VIII Година | Варна, 28 Априлъ 1905 год. | Брой 19

ИЗВѢСТНИКЪ

бр. 5 ст | 1 бр 5 ст

„Варненски Общ. Вѣстникъ“ — тукъ

Годишния абон. на вѣстника е:

За въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА въ ЧЕТВЪРТЪКЪ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията му въ гр. Варна.

РЕДАКТОРЪ: Д. Г. АНЧЕВЪ

Такса за публикациитѣ:

1) За единъ кв. с.м. на I стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за двѣ обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.

2) За 1 кв. с.м. на другитѣ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за двѣ — по 3 ст. и за повече по 2½ ст.

3) За обявления на сѫд. пристави се плаща по 2 ст. на дума за обнародване.

4) За държавнитѣ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

ВАРНЕНСКО КОМЕНДАНТСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 83.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 5 Май тъзи година, въ 8½ часа прѣди пладнѣ, съ прѣтръжка на 7 сѫщий мѣсецъ въ сѫщия часъ, въ помѣщението на Варненското Комендантско Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на сѣно за частитѣ отъ гарнизона за прѣзъ врѣмето отъ 1-й Августъ тъзи година до 31-й Юлий 1906 година.

Конкурентитѣ които желаятъ да взематъ участие въ търга, да се съобразятъ напълно съ „закона за публичнитѣ търгове“, този за снабдяване войската съ храни прѣдмети и пр. и съ общитѣ поемни условия за доставяние на войската продоволственни и други прѣдмети издадени прѣзъ 1903 г. които условия могѫтъ да се прѣгледватъ и изучаватъ всѣки присѫтственъ часъ въ Комендантското Управление.

Приблизителното количество на сѣното е около 52000 килограма, а стойностьта на прѣдприятието възлиза приблизително на 5000 лева, а залога за правоучастие на търга 250 лева.

Прѣдложенията за търга ще се приематъ до 10½ часа, заявленията за намаление 5% до 9½ часа прѣди пладнѣ на 7-й Май, а тѣзи за прѣтържката — до 10½ часа сѫщий день.

Ще се приематъ прѣдложение и за войскови части отъ други гарнизони.

Прѣдложения или заявления подавани вънъ отъ опрѣдѣленитѣ часове нѣма да се уважаватъ.

Разноскитѣ за публикуване обявлението сѫ за смѣтка на доставчика върху когото остане търга.

гр. Варна, 25 Априлъ 1905 год.

Отъ Комендантското Управление.

ПРОДАВАТЪ СЕ

КОНЕ и ФАЙТОНЪ,

съ принадлѣжности.

Споразумение при Д-ръ Басановичъ.

4—3

КѪЩИТѢ на г-жа **Кюнстлеръ** се продаватъ. Едната въ II участъкъ срѣщу общинс. управление № 1232, а друга въ III участъкъ, ул. „Левски“ № 160 близо до Мусалата на два етажа. 4 стаи въ горния етажъ, двѣ долѣ, кухня, пералня, изба, дюгенъ, малка градина и дворъ.

Споразумение съ притежателката.

4—6

ВЪ АПТЕКАТА

на

С. МЕНАХЕМОВЪ

въ гр. Варна,

сѫ пристигнали тѣзи дни разни прѣсни

МИНЕРАЛНИ ВОДИ

1—4

Агопъ Г. Х. Гарабедовъ

САРАФИНЪ

купува акции отъ разни дружества.

Т. М. Достоевски.

НЕТОЧКА НЕЗВАНОВА.

(повѣсть)

Продължение отъ бр. 18.

— Не, Карле, никакъ не можешъ да учишъ! казваше най послѣ баща ми, като се приструваше, че и нему му е неприятно, като казва горчивата истина. Тогава изъ грѫдитѣ на Карла Теодоровъ излизаше сѫщинско стенание; но въ мигъ той се ободряваше, и съ бързи жестове той отново молеше за внимание, увѣряваше, че е игралъ не по тая система, по която е трѣбвало, и на молеше да присѫдимъ още веднѫжъ. Послѣ отново отиваше въ другия стълъ и по нѣкога подскачаше тъй усърдно, щото главата му се удряше о тавана и болѣзненно се удряше, но, като спартанецъ, геройски търпеше болѣжкитѣ, отново се установяваше въ позитурата, отново съ усмивка простираше трепетящитѣ си рѫце къмъ насъ и отново молеше за рѣшение на съдбата му. Но баща ми бѣше неумолимъ и както по напрѣдъ сурово му отговаряше:

— Не, Каралъ Теодоровъ, вижда се сѫдбата ти: не ще получишъ цѣлта!

Тукъ азъ неможахъ да се удържа и се подърукулвахъ отъ смѣхъ, а слѣдъ мене и баща ми. Най-послѣ Каралъ Теодоровъ забѣлѣзваше надсмиванията, червенеяше отъ негодуване и съ сълзи на очи, съ дълбоко, макаръ и комическо, чувство, но което отъ послѣ ме караше да се мѫча за него, нещастния, говореше на баща ми:

— Ти си вероломенъ приятель!

Послѣ той си земаше шапката и избѣгваше отъ насъ, като се кълнеше въ всичко що има въ свѣта, че не ще дохожда никога у дома. Но тия скарвания бѣха непродължителни; чрѣзъ нѣколко дена той отново се явяваше у дома, отново се почваше четението на знаменитата драма, отново се проливаха сълзи и отново наивния Каралъ Теодоровъ ни молеше да се произнесатъ за хората и сѫдбата, му само като ни молеше тоя пѫть да сѫдимъ сериозно, както се слѣдва на истински приятели, а не да се смѣемъ надъ него.

Веднѫжъ майка ми ме проводи на дюгенчето да купя нѣщо си и като пазяхъ добрѣ да не изгубя малката сребърна монета, която ми бѣха повърнали, върнахъ се у дома. Като се качахъ по стѫлбата, азъ се срѣщнахъ съ баща си, който излизаше отъ дома. Азъ му се засмѣхъ, защото, като го виждахъ, неможахъ да задържа чувствата си и той като се наведи да ме цалуни, забѣлѣза въ рѫката ми сребърната монета . . . . Азъ забравихъ да кажа, че тъй бѣхъ научила изражението на лицето му, щото съ пръвъ погледъ узнавахъ почти всѣко негово желание. Когато бѣше наскърбенъ, азъ се мѫчахъ отъ тѫга. Отъ всичко най-често и най-силно тъжеше той, когато никакъ не се намѣрваха въ него пари и когато, по тая причина, неможаше да сръбни ни капка вино, което му бѣше станало привичка. Но въ тая минута, когато се срѣщнахме на стълбата, мене ми се стори, че въ него произлизаше нѣщо особенно. Размѫтенитѣ му очи блуждаяха; той ме не забѣлѣза отъ веднажъ; но той когато видя въ мене блѣстящата монета, изведнъжъ почервенѣ, послѣ поблѣднѣ, протѣгна малко рѫката си, за да земе монетата, но отведнъжъ я пакъ дръпна назадъ. Очевидно бѣше, че въ него произлизаше борба. Най-послѣ, той нѣкакъ се насили, заповѣда ми да вървя на горѣ, той самъ слѣзе нѣколко стѫпала на долѣ, но отведнъжъ се спрѣ и набързо ме извика.

Той бѣше твърдѣ смутенъ. — Послушай, Неточке, каза той — дай ми тия пари, азъ ще ти ги донеса пакъ назадъ. А? Ти пали ще ги дадешъ на баща си? Ги пали си добричка, Неточке?

Азъ като че ли прѣдчувствувахъ това. Но въ първото мигнование си помислихъ, какъ ще се разсърди майка ми, — така щото страха и най вече инстиктивния срамъ за себе си и за баща ми, ме накараха да не давамъ паритѣ. Той мигомъ забѣлѣжи това и набързо ми каза:

— Е, не трѣбва, не трѣбва! . . .

— Не, не, папа, земи ги, азъ ще кажа, че

Варна, 28 Априлъ 1905 г.

Варненската търговско индустриална камара е отпечатала и разпратила на нѣкои граждани своя „Докладъ върху положението на нѣкои отрасли на търговията, индустрията и производството, дѣйсвующи въ района на Варненската Търговско-Индустриална Камара прѣзъ 1903 год.“

За да станатъ свѣдѣнията въ Доклада достояние на по широката публика ний ще се поспрѣмъ върху тѣхъ.

Насъ ни радва прѣди всичко самия фактъ, че камарата съ тоя си докладъ изпълнява единъ свой дългъ. Въ обращението си къмъ министра на търговията и земледѣлието, бюрото на камарата, като че да иска да се оправдава за недаване ежегодно такива доклади. Тѣзи доклади сж отъ голѣмо значение и по добрѣ е да се закъснѣе съ тѣхъ и да се даде нѣщо цѣнно, отколкото да се даватъ прѣбързано само да се изпълне една формалность. По добрѣ късно че хубава, отколкото бързо и осакатено. За да не може камарата да изпълне своеврѣменно дългътъ си, като причина се изтъква малкия персоналъ и оскъднитѣ срѣдата, съ които тя разполага И като погледне човѣкъ на нашето държавно управление изобщо, неволно се на тъкива на народната поговорка „скъпъ на трицитѣ, ефтенъ на брашното“. Туй, което ще подпомогне за благосъстоянието на странатана него се обръща, да не кажемъ никакъ, съвсемъ малко внимание за непотрѣбнитѣ работи, за тѣзи, които иматъ значение на салтанатъ или пъкъ ще ни затрѣбватъ въ далечно бѫдще, стремглаво харчимъ. Ний строиме непотрѣбни желѣзници, а сме оставили съвсемъ на заденъ планъ шосетата. За да угодимъ на тѣзи и онези наши съпартизани почнахме линии, на които никакъ не бѣха изходнитѣ точки, отъ гдѣто сж почваха. Ако въ миналото имаше малко по вечко държавническо управление, а не кално парти занско, може би че не щѣхме да доживѣемъ да сме свидѣтели на прокарване линията за Трѣвненскитѣ балкани. Но да оставимъ това за сега.

Въ нашия вѣстникъ не еднажъ сме твърдили, че благосъстоянието на страната ни зависи отъ благосъстоянието на земледѣлеца и че държавата трѣбва да обърне сериозно внимание за въвеждането на всички възможни култури. Тая наша мисълъ се подчертава въ Докладътъ на камарата.

Отъ свидѣнията на 5 страница на Докадътъ се вижа че реколтитѣ прѣзъ 1897, 1898, 1899 и 1900 год. сж биле слаби, прѣзъ 1901 год. посрѣствена, а прѣзъ 1902 и 1903 повече отъ добри. Положението на производството за износъ количеството и стойностъ се вижда отъ таблицата № 1:

Таблица № 1.

Години	Килограми	Лева	Годин.	Килограми	Лева
1894	560,450.817	55,871.305	1899	312,274,031	32,801,247
1895	514,043,672	60,473 405	1900	253,196,668	27,128,280
1896	794,298,184	94,089,072	1901	535,253,193	51,717,228
1897	406.000,570	46.410,601	1902	592,201,802	63 699,691
1898	420,567,769	48,491.343	1903	646,194,578	74,215,802

А колебанието на средния годишенъ износъ се вижда отъ таблица № 2:

Таблица № 2.

Години	Въ по-вече (Килограми)	Въ по-малко (Килограми)	Прѣвишението или недостигътъ съставлява отъ срѣдния износъ (Прѣвиш. на %)	(Намал. на %)
1894	56,862,689	—	11·29	—
1895	10,455,544	—	2·07	—
1896	290,710,056	—	59·71	—
1897	—	97,187,558	—	19·29
1898	—	83,020,359	—	16·48
1899	—	191,314,097	—	37·99
1900	—	250,391,460	—	49·72
1901	31,665,065	—	6·28	—
1902	89,613,674	—	17·79	—
1903	142,606,450	—	28·32	—

Таблица № 3.

Година	Износъ Килограми	Износъ Лева	Износени зърнени храни Количество	Износени зърнени храни Стойность
1894	99,229,193	55,871.305	172,079,868	55,871,305
1895	69,020,295	60,473 405	146,705,841	60,473,405
1896	76,530,278	94,089,072	185,270,255	94,089,072
1897	83,994,236	59,790,511	143,781,747	46,418,601
1898	72,730,250	66,537.007	139,257,257	48,491,343
1899	60,178,079	53,467,099	113,645,178	32,801,247
1900	46,342,100	53,982,629	100,324,729	27,128,280
1901	70,044,073	82,769,759	152,813,832	51,717,228
1902	71,246,462	103,684,530	174,931,022	63,699,691
1903	81,802,802	108,073,639	189,875.220	74,215,802

Отъ сжщата таблица се вижда че 1896 г. е била най-добра, а 1900 най лоша. 1897 година, сравнително съ кишата, не се прѣдставлява за тъй лоша, нъ това се дължи на обстоятелството че голѣма часть отъ износа за 1896 е миналъ за смѣтка слѣдующата година.

Отъ таблица № 3 се вижда движението на външната ни търговия.

Тая таблица ни сочи три нѣща; че външната ни търговия зависи отъ реколтата; че отъ година на година нашия износъ се е увеличавалъ, че 1896 година е била най-благоприятната.

За неизлишно считаме да дадемъ и таблици 4 и 5 за операциитѣ на Бъл. Нар. Банка, които таблици сж помѣстени въ докладътъ на 8 и 9 страници Отъ тѣхъ ясно се вижда какъ се отразяватъ реколтитѣ и върху нейнитѣ операции.

Таблица № 4.

Години	Купено кам-био за лева	Годин.	Въпозвратимия до-лгъ отъ предшествующ. години	Годин.	Сумени ки-био за лева	Въ повече или въ по-малко отъ предшествующ. година
1894	22,241,963	1899	—	1899	26,616.404	— 19,572 078
1895	24,828,714	1900	+ 2,583,749	1900	18,099,215	— 8,517,188
1896	38,982,145	1901	+ 16,153,430	1901	33,387,225	+ 15,288,309
1897	46,554,373	1902	+ 7,572.228	1902	39,592.176	+ 6,204,951
1898	46,188,473	1903	— 365,890	1903	42,969,355	+ 3,377,179

Като се разглѣжда икономическото п ложение на населението въ района на к

съмъ ги изгубила, че ми ги земаха сжсѣднитѣ дѣца.

—Е, хубаво, хубаво; видишъ, азъ знаяхъ, че ти си умно момиче, каза той, като се усмихваше съ трѣперящи устни, и безъ да скрива повече възторга си, когато почувствова паритѣ въ ржцетѣ си. — Ти си добро момиченце, ти си моето ангелче! Дай да ти цалуна ржчицата!

Тукъ той ми олови ржката и искаше да я цалуне, но азъ бързо я издърпахъ. Нѣкаква си жалость ме натисна, и срама все повече начена да ме мжчи. Азъ се затирихъ нагорѣ съ нѣкакъвъ си страхъ, като оставихъ баща си безъ да се простя съ него. Когато влѣзохъ въ стаята, странитѣ ми бѣха пламнали и сърдцето ми тупаше отъ нѣкакво си изнорително и до сега неразбрано за мене усещание. Но привсе-това, азъ смѣло казахъ на майка си, че съмъ истървала паритѣ въ снѣга и че неможахъ да ги намѣря. Азъ очаквахъ бой, но това се не случи. Дѣйствително, отпърво, майка ми бѣше извънъ себе си отъ огорчение, защото бѣхме ужасно бѣдни. Тя почна да ми вика, но тозъ-часъ като, че се смисли и прѣстана да ме гълчи, като само ми забѣлѣжи, че съмъ била невнимателно момиче, и че се виждало че я не обичамъ, когато тъй лошо гледамъ за нейното добро Тая забѣлѣжка ме огорчи повече, нежели ако бѣхъ прѣтърпѣла боя. Но майка ми ме вече знаяше. Тя вече бѣше забѣлѣзала моята чувствителность, която често дохождаше до болѣзнена раздражителность, и горчиво като ме упрекваше че я не люби, мисляше по-силно да ме порази и да ме накара да бѫда осторожна за въ бѫдаще.

Вечерь, когато наближаваше да се завърне баща ми, азъ по обичая си, го дочакахъ въ предвратието. Той пжть бѣхъ въ голѣмо смущение. Чувствата ми бѣха възмутени отъ нѣщо болѣзнено — касаще съвѣстьта ми. Най послѣ баща ми се завърна, и азъ твърдѣ се зарадвахъ отъ неговото дохождание, като че да мислихъ, че отъ това ще ми стане по-легко. Той бѣше вече развеселенъ, но като ме видѣ, тозъчасъ прие таинственъ, смѣшенъ видъ, и като ме отведе въ мала, погледна на кжщната врата извади изъ джоба си едно курабе и почна шепнешката да ми расправя, че никога вече нетрѣбва да земамъ пари отъ майка си и да ги крия, защото това е лошо и срамотно и че никакъ не е добро; сега за туй станало това, защото паритѣ твърдѣ му трѣбвали, но че той ще ми ги повърне, а послѣ азъ мога да кажа на майка си, че съмъ ги намѣрила, но да се зема отъ майка ми е срамота, и отъ сега за напредъ да не помислямъ за такова нѣщо, и ми каза че и за напредъ, ако го слушамъ, пакъ ще ми купува корабета; най послѣ той даже прибави, че трѣбва да скажа майка си, защо тя е болна, бѣдна, че тя сега работи за синцани. Азъ слушахъ съ страхъ, тѣлото ми трѣпереше и сълзитѣ сж трупаха на очитѣ ми. Азъ бѣхъ тъй поразена, щото дума не можахъ кажа, неможахъ да се помръдна отъ мѣстои си. Най-послѣ той влѣзе въ стаята, като ми з повѣда да не плача и да не разказвамъ майка си нищо за това. Азъ забѣлѣзахъ, че и т самъ бѣше ужасно смутенъ. Цѣлата вечерь бѣх обзета отъ нѣкакъвъ си ужасъ и за пръвъ пжт не смѣяхъ да погледна на баща си и да приближа къмъ него. Той сжщо като да избѣ ваше моитѣ погледи. Майка ми се разхождаш изъ стайта и споредъ обичая си нѣщо гов рѣше въ себе си като въ забравление. В тоя день ней й бѣше по-лошо и нѣкакъвъ пр падъкъ се случи съ нея. Най послѣ вътрешно ми страдание се обърна въ трѣска. Прѣзъ н щьта азъ неможахъ да заспя. Болѣзнени сънищ ме мжчаха. Най сетнѣ азъ неможахъ да пр търпя и почнахъ горчиво да плачи Моитѣ хъ цания разбудиха майка ми; тя ме повика и попита какво ми е. Азъ не отговорихъ, но още по-горчиво заплакахъ. Тогава тя запали св щьта, приближи се къмъ мене и начена да успокоява, като мислеше, че съмъ се оплашил въ съня си отъ нѣкакъвъ сънъ. „Ехъ глупаво момиче! ми каза тя, още сѣ плачеш когато ти се присъни нѣщо. Е, ами стига то кова!“ И тя почна да ме цалува, като ми к да отида да спа при нея, Но азъ не нѣкак несмѣяхъ да се приближа къмъ нея и да я пр гърна. Мене ме късаха невъобразими мжчени Мене ми се искаше всичко да й разкажа. Н

марата изтъватъ се задълженията му къмъ земледѣлческитѣ касси. Таблица № 6, която помѣстваме тукъ, прѣдставлява какъ се вървели тия задължения.

Таблица № 5.

Години	Пласиранъ капиталъ въ специални текущи смѣтки	Годишенъ оборотъ въ дебитъ и кредитъ	Оборота съставлява отъ пласирания капиталъ	Години	Пласиранъ капиталъ въ специални текущи смѣтки	Годишенъ оборотъ въ дебитъ и кредитъ	Оборота съставлява отъ пласирания капиталъ
1894	7.919.448	41,300,010	522%	1899	16,993,793	74,638,373	439%
1896	9,563,617	66,913,044	698%	1900	16,791,173	57,381,299	322%
1896	10.236,534	65,959,567	644%	1901	16,192,869	52,188,404	342%
1897	15,119,641	86,602,560	573%	1902	14,921,554	52,127,226	350%
1898	17,194,443	100,683,871	568%	1903	13,566,026	52,566,389	393%

Отъ тая таблици, мислимъ ний, че може да се вади заключението, какво задълженията на населението сѫ спаднали само отъ двѣгодишната добра реколта. Не мал а причина за това е и многото формалности при промѣнение записитѣ и изтѣление суми отъ земледѣлческитѣ банки, слѣдствие на което когато хората се били принуждавани да се наплатятъ къмъ банката, за да избѣгнатъ многото формалности прибѣгвали се къмъ частни лица и други кредитни учрѣждения. Населението много добрѣ знае че тамъ ще плаща много по тѣжки лихви, нъ е принудено какъ да прибѣгва до тѣхъ, защото много малцина сѫ тѣзи, които могатъ да изпълнятъ формалноститѣ.

Таблица № 6.

Години	Задължение по портофеилъ и по ипотеки на 31 Декем.	Въ по-вече или по по малко отъ миналата година	Прѣзъ годината сключени нови заеми
1896	51,139,000	—	9,016,599
1897	61,938,441	+10,799,441	17,122,900
1898	69,489,069	+ 7,550,628	17,520,836
1899	72,045,548	+ 2,556,479	14,178,348
1900	74,912,185	+ 2,866,637	10,806,276
1901	74,082,778	— 829,407	9,687,504
1902	71,450,598	— 2,632,180	7,667,257
1903	67.711,699	— 3,738,899	6,72,5768

Добрѣ е направило бюрото, гдѣто е изтъкнало обстоятелството че нашия земледѣлецъ свободното си врѣме прѣкарва въ стоене, по незнание да се занива съ нѣкои дребни домашни индустрии И врѣме е, мислимъ ний, да се подеме тоя въпросъ отъ гдѣто трѣбва и да се поработи върху нашитѣ земледѣлци, спорѣдъ мѣстнитѣ условия, за приучване къмъ такива индустрии.

Бюрото на камарата като говори въ докладътъ си за ажното, намира че за да порастне то въ 1899 г. отъ 6 25% веднага на 14% е билъ причина закона за обмѣняне златнитѣ банкноти съ срѣбро по дневния курсъ. До колкото помнимъ единъ отъ починалитѣ наши държавни мѫже още на врѣмето си, въ камарата, пръвъ обърна вниманието на тогавашното правителство и особено на министра на финансинтѣ върху тоя въпросъ, но не бѣ послушенъ нито отъ министра нито отъ болшинството на камарата и думитѣ му се оправдаха още слѣдъ нѣколко дена отъ гласуванието на казания законъ.

Като се разглежда въпросътъ за протеститѣ на търговскитѣ ефекти, бюрото испъква мисълта, че не обнародването кому имено и защо се протестира полицата, се отразява злѣ върху общия кредитъ. И тъкмо на сѫщата страница казва, че чл. 656 отъ търг. законъ задължава камаритѣ да обнародватъ протестиранитѣ полици, но по една или друга причина прѣдписанията на този членъ, съ малки изключения, сѫ биле „мъртва буква“. Не е злѣ бюрата да не замълчаватъ причинитѣ, които сѫ карали камаритѣ да не правятъ това. Защото ако това не става, то значи недобросъвѣстно испълнение на работата, която имъ е възложена. Не изпълнението на едно законно прѣдписание има смисълъ само тогава, когато изпълнението му би повлѣкло подиръ себе си бѣдствие на цѣлото общество или на по голѣмата му часть. А въ случая, излиза, че прѣдписанието на казаний членъ не е испълвано, за да не се накърнятъ интереситѣ на отдѣлни личности.

Въ таблица 8 сѫ прѣдставени само градоветѣ, числото на протестиранитѣ полици и на каква обща сума възлизатъ тѣ безъ да се обозначени тѣ поне тукъ споредъ прѣдписанието на чл 656. Отъ тая таблица се вижда че най много протестирани полици има въ Варна и Бургазъ.

— Настоятелството на Варненското Сиротопиталище „Надежда“ исказва своята благодарность, на тия лица, които, проникнати отъ дълбоко състрадание къмъ нещастнитѣ сирачета, подариха за праздницитѣ пари, басма, яйца и кузунаци.

Некъ подобна благородна постѫпка служи за примѣръ на всички

Отъ настоятелството.

Печатница П. Глушковъ С-іе — Варна.

ОБЯВЛЕНИЕ

Българската Народна Банка въ Варна явява на интересующитѣ се, че на 5 й Май т. г. 4. часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението ѝ ще произведе търгъ съ явно наддаване за продажбата кѫщата ѝ въ II участъкъ № 1089, бивша на Панко Щеревъ.

Първа цѣна лв. ср. 2100.

Залогъ за участие въ търга 10 % отъ първата цѣна, който залогъ остава въ полза на банката въ случай, че куповача се откаже отъ проданта.

Гр Варна, 28-й Априлий 1905 г

1—1 ОТЪ БАНКАТА.

ПРОДАВАТЪ СЕ

2 праздни мѣста, едното се намира въ „Плдѫзъ Табия“ на ѫгъла на ул. „Раковска“ отъ 320 кв.м.; II-то мѣсто при „Али Бей Табия“ срѣщу морската градина на ул. „Македонска“ отъ 370 кв. м. Може да се направи замѣна съ лозе.

Споразумение при П. Вергиевъ, обущаръ до II полицейски участъкъ.

СПРАВОЧНО „БЮРО“
отъ
АРТИСТИА & АГЕНТУРА
магазинатъ отъ електрически инсталации
на НИКОЛАЙ КИРИЛОВЪ
срѣщу Обущ. Д-во „ТРУДЪ“

приема държание на рѣдовни бѣлѣжки за „справочество“, служивши като: на артисти по разни специалности, а именно: механици, машинисти, монтиори, инсталатори по разни професии; и желѣзари. Прѣдприемачи по разни занаятия, майстори на кѫщя, калфи и работници по професия (специално занятие). агенти и комисионери за даване подъ наемъ и разпродаване на движими и недвижими имоти и порѫчки на такива.

Освѣнъ на горнитѣ индустриалци, Справочното „БЮРО“ всѣчески ще се старае, да помага и за общо полезно дѣло, и ходатайствува за постигването на по блѣскавъ резултатъ на художественний идеалъ.

Художници и имоти се записватъ безплатно.

Бюрото има на разположение разни специалисти съ формални свидѣтелства и отказва да съдѣйствува на лица, неползующи се съ добро реноме и съ непознато нему занятие и имоти съ непълни документи.

Варна, 15 Мартъ 1905 г.

Съ почитание:
Николай Кириловъ.

исъльта за баща ми и неговитѣ запрещения е задържаха. „Я гледай каква си ти, бѣдна Нечке! каза майка ми, като ме туряше на поелката и ме загъваше съ стария си салопъ [1]), щото бѣ забѣлѣзала, че азъ цѣла трѣпера. — навѣрно ще си такава болничава, както и !“ Тука тя тъй тъжно ме изгледа, щото азъ можахъ да понеса погледа ѝ, загънахъ се и обърнахъ. Непомня какъ съмъ заспала, но лго още слушахъ въ съня си, какъ бѣдната майка ме придумваше да заспя пакъ. Нита вече ми се неслучваха тъй тѣжки минути. ърцето ми се болно пристискаше На утреньта бѣше по-лѣгко. Азъ захортувахъ съ баща безъ да спомѣнувамъ за вчерашното, защото ъ рано се договеждахъ, че това ще му е ърдѣ-приятно. Той тозъ часъ се развѣсели, щото, отъ по-напредъ, и той се чумереше като гледаше. Но сега нѣкаква си радость, нѣкво си, почти дѣтинско, задоволство го обда при моятъ весель видъ. Майка ми на-скоро тѣзе отъ кѫщи и той повече се не удържа. й почна така да ме цалува, щото азъ бѣхъ нѣкакъвъ си истеричесчи въсторгъ, смѣхъ и ачь се появиха ведно. Най-послѣ той ми каза, иска да ми покаже много хубаво нѣщо, отъ ето ще се радвамъ като го видя; и че това направи, защото съмъ била умно и добро миче. Тукъ той ряскопча жилетката си, зема сящия на шията му ключь, който бѣше завързанъ съ черъ гайтанъ. Послѣ ме изгледа таинственно, като да искаше да прочете въ очитѣ ми всичкото удоволствие, което азъ, по-неговото мнение, трѣбваше да усѣтя, отвори единъ сънджкъ и прѣдпазливо извади изъ него едно черно сънджче съ странна форма, каквото сънджче азъ до сега не бѣхъ виждала. Той взе това сънджченце съ нѣкакъвъ си страхъ и цѣль се измѣни: смѣхътъ изчезна отъ лицето му, което изведнѫжъ прие нѣкакво си тържественно изражение. Най-послѣ той отвори скритото сънджче съ ключа и изваде отъ вътрѣ нѣкаква си вѣщь, каквато азъ до сега никакъ не бѣхъ виждала, — вѣщь съ твърдѣ странна форма на гледъ. Той я зема прѣдпазливо въ рѫцетѣ си и ми каза, че това е неговата цигулка, неговия инструментъ. Тукъ той почна нѣщо много да ми говори съ тихъ, тържественъ гласъ; но азъ го неразбрахъ, и едва можахъ да задържа въ памѣтьта си само извѣстното мене изражение, — че той е артисть, че той е съ талантъ, — че той, когато и да бѫде, ще свири съ цигулката, и че, най послѣ, ний всички ще бѫдемъ богати и ще достигнемъ нѣкакво си голѣмо щастие. Сълзитѣ му се натрупаха на очитѣ му и потѣкоха по странитѣ му. Азъ бѣхъ твърдѣ трогната. Най послѣ цалуна цигулката, даде и менъ да я цалуна. Като видя, че мене ми се иска по хубаво да я разглѣдамъ, той ме поведи къмъ майчината ми постелка и ми даде цигулката въ рѫцѣ; но азъ видѣхъ какъ трѣперяше той отъ страхъ, да не би нѣкакъ да я разбия. Азъ зехъ въ рѫка цигулката и се докоснахъ до струнитѣ ѝ които издадоха слабъ звукъ. — „Това е музика!“ — казахъ азъ, като погледнахъ на баща си.

— Да, да, музика е, повтори той, като си трияше радостно рѫцетѣ: „ти си умно дѣте, ти си добро дѣте! Но, безъ да гледамъ на похвалитѣ и възторга му азъ видѣхъ, че той се боѣше за цигулката си, и мене сѫщо ме обзе страхъ, — азъ по-скоро му я дадохъ. Цигулката съ сѫщата осторожность бѣше турната пакъ въ сънджчето, то бѣше заключено и турнато въ сандъка; но баща ми като ме поглади отново по главата, обѣща и за напрѣдъ да ми показва цигулката, стига да бѫда, както и сега умна, добра и послушна. По тозъ начинъ цигулката разгони общата наша горесть. Само баща ми, когато вечерьта щѣше да излѣзе отъ кѫщи, пришепна ми, че трѣбва да помня, което ми бѣ казалъ вчера.

По тозъ начинъ азъ растнахъ въ нашия ѫгълъ, и малко по-малко любовьта ми, не, по-хубаво е да кажа страстьта, за туй че незная такава силна дума; която би могла да прѣдаде напълно моето неудържимо, мѫчително за мене чувство къмъ баща ми, — достигнахъ даже до нѣкакво си болѣзнено раздразнение. Азъ имахъ само едно наслаждение — да мисля и да мечтая за него: само една воля — да правя всичко, което би могло да му донесе

[1]) Особенъ кроежъ горня женска дрѣха.

Варненский клонъ
на
ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА
ПАРНА ФАБРИКА
на
В. СТОИЛОВЪ & И. М. ПОПОВЪ

ПРИЕМА:
за боядисване и прѣбоядисване
ВСѢКАКВИ ТЪРГОВСКИ ПЛАТОВЕ
(мерина, казмири, трика, сукна, разни щофи и др.)
ДАМСКИ РОКЛИ
(копринени, вълнени, вълнено-памучни), джакети, пелерини и пр.
МЪЖКИ ДРѢХИ
(балтони, пардесюта, панталони и пр.)
сѫщо боядисва и прѣбоядисва:
шаяци, вълнени прѣжди, шалове, домашни постелки, пердета и пр.

ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ
всѣкакви лекедосани дрѣхи
(мъжки, дамски и дѣтски; бални рокли, блузи, офицерски дрѣхи и шинели, църковни одѣжди, ржкавици и проч.)

Прѣдставитель: М. Недковъ. — магазинъ бивша сладкарница „Златна Пчела“. 7—10

МЛѢЧНО БРАШНО
НЕСТЛЕ

ПЪЛНА ХРАНА ЗА ДѢЦА
съдържа най-доброто швейцарско млѣко.
Продава се въ всички аптеки и дрогерии въ България. 8—48

ОБЯВЛЕНИЕ № 853.

За удовлетворение иска на Христо Костовъ по издадения изпълнителенъ листъ № 384 отъ 28 Януарий 1905 г на II Варнен. Мир. Сждъ, противъ Коста Д. Кюсеоглу отъ с. Кестиличъ за 200 зл. лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни съ правопаддаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

Едно празднo мѣсто отъ 2500 кв. метра, находящe се въ с. Кестиличъ, при съседи: Яни Шидеревъ, Димитръ Костадиновъ, Тодоръ Панайотовъ и пътъ оцѣнена за 100 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да паддаватъ всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 14 Мартъ 1905 г.

1—2 ІІ Сжд. ІІ въ: Н. Ангеловъ.

Курсъ на Бълг. Народна Банка.
за 29/IV/1905 година.

		продава съ злато лв.	продава съ злато ст.	инкас. въ злато лв.	инкас. въ злато ст.	Ажио
Росия кн. рубл.	100	267	—	266	75	
„ фр. зл.	100	100	15			
Австр. кн. фиор.	100	104	80	104	75	
„ франк. зл.	100	100	10			
Герм. марки	100	123	05	122	95	
„ франки зл.	100	100	15			
Франция	100	100	—			
Франц. Белгия Италия Швейц	фр. зл. 100	99	85			
Италия	100					
Англ. за лир. стер.	1	25	18	25	17	
„ „ фр. зл.	100	100	15			
Турц. „ 1 лир. турск.		22	99	22	97	
„ „ фр. зл.	100	22	97	23	95	
Румания фр. зл.	100	100	15			
Сърбия „ „	100	100	10			
Банкноти Алг., Фр., Герм. Белг. и Шв.		спор.				

Прод. сребро срѣщу златo съ 1—% Куп. „ „ 1.25— „

Наполеонъ у Виена крони 19·09

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА
на
П. ГЛУШКОВЪ С-ИЕ ВЪ ВАРНА
се намиратъ Приходни и Разходни книги по училищното счетоводство и испитни вѣдомости.

ВЪ ДРОГЕРИЯТА
на Рафаелъ Камхи Чохаджиоглу
се намиратъ: **Прѣсни Минерални води, Прахъ за насѣкоми**, всѣкакви термометри за стая, за Бани, Винометри, алкоолометри, градуси за МЛѢКО и най-добри ФРАНЦУСКИ ОЧИЛА.

Javol едничкото срѣдство **противъ падането** на косата, сѫщо врѣме **ускорява и растенето** ѝ.

Минерална вода **Krondorf** *едничкия прѣдставитель за цѣла България.*

6—10

ВАРНЕНСКА ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА.

БЮЛЕТИНЪ
За продаденитѣ храни отъ кола въ Варненск. Житно Тържище
на 28 Априлъ 1905 год.

№ по редъ	Видъ на храната	Срѣднята цѣна на хектолитръ лева	Срѣднята цѣна на хектолитръ ст.	Либри	Килограмми	Числото на колата	Всичко колко хектолитри сѫ продадени
1	Жито	11	30	58	74356	58	340
2	Колосъ	—	—	—	—	—	—
3	Ечимикъ. . . .	6	60	44	56408	3	18
4	Мисиръ	5	30	59	75638	2	12
5	Овесъ	—	—	—	—	—	—
6	Просо	14	—	59	75638	1	6
7	Бобъ 100 килогр.						
8	Ръжъ						
						64	376

Ажио 1%

макаръ най-малкото удоволствие. Колко пъти съмъ чакала дохождането му при стълбата растреперана и посинѣла отъ студъ, и то само за туй, за да узная по-рано за неговото дохождане и по-скоро да го видя. А между това мене често ми бѣше мъчително, за гдѣто съмъ тъй упорито студена къмъ бѣдната си майка; биваха минути, когато азъ се кѫсахъ отъ скърбь и жалость, като я гледахъ. Азъ неможахъ да бѫда равнодушна къмъ тѣхната вражда и трѣбваше да си избера едного измежду имъ, трѣбваше да държа една, която и да било, страна, и азъ зехъ страната на тоя полудъ человѣкъ, единственно за туй, че той бѣше за оплакване и униженъ въ моитѣ очи, и че въ самото начало тъй непостижимо порази моята фантазия. Но, кой ще ме осѫди? Може-би азъ съмъ се привързала къмъ него за туй, че той бѣше твърдѣ чуденъ, и даже на гледъ и не тъй сериозенъ и намръщенъ, както майка ми, защото той бѣше почти лудъ, защо въ него често се проявяваше нѣкакво си фигларство[1]), нѣкакви си дѣтински работи, и че най-послѣ за това, защото азъ се бояхъ по малко отъ него, но малко го уважавахъ отъ майка си. Той нѣкакъ бѣше поравенъ съ мене. Малко по-малко азъ почувствувахъ, че взехъ върхъ — надъ него, че азъ полегка го подчинявахъ подъ себе си, че азъ му бѣхъ вече необходима. Азъ вътрѣшно се гордѣяхъ съ това, тържествувахъ и, като разбирахъ че му съмъ необходима, даже кокетничахъ по нѣкога съ него. Дѣйствително, тая ми чудна привързаность приличаше до нѣкждѣ на романъ . . . Но на тоя романъ бѣ сѫдено да се непродължава за дълго: азъ наскоро се лишихъ отъ баща и майка. Тѣхния животъ се свърши съ страшна катастрофа, която тежко и мъчително се запечата въ моето възпоминание. Ето какъ се случи това.

III.

Въ това врѣме цѣлия Петербургъ бѣ развълнуванъ отъ извънредна новина. Разнесълъ се бѣ слухъ за прѣминаването въ знаменития С-ца. Всичко музикантско въ Петербургъ се разшава. Пѣвци, артисти, поети, художници, меломани[1]) и даже тия, които никога не сѫ биле меломани, и съ скромна гордость увѣряваха, че нито една нота могатъ да измислятъ за въ музиката, тичаха съ жадно увлечение да си купуватъ билети. Залата не можеше да побере и десетата часть отъ ентусиаститѣ, които имаха възможность да дадѫтъ двадесеть и петь рубли за влизание; но европейското име на С-ца, увенчаната му съ лаври старость, таланта му, който никога не увѣхваше, слуховетѣ, че въ послѣдньо врѣме той твърдѣ-рѣдко земалъ лѫкътъ въ ржка за угождение на публиката, увѣреннето, че той за послѣденъ пѫть обхожда Европа и послѣ съвсѣмъ ще прѣстане да свири, произведоха ефектъ. Съ една речь, впечатлението бѣше пълно и дълбоко.

Азъ вече говорихъ, че дохождането на всѣкой цигуларь, на всѣкоя, макаръ и малко, прославена знаменитость, произвеждаше на настрока ми неприятно дѣйствие. Той бѣ изъ първитѣ, който отиваше да чюе дошлия артистъ, за да узнае по-скоро сичката степень на искуството му. Често даже се разболяваше отъ похвалитѣ, които се раздаваха около него за новодошлия, и само тогава се успокояваше, когато можаше да намѣри недостатъкъ въ свиренето на новия цигуларь и съ ядовитость распространяваше на всѣкждѣ, гдѣто можеше, своето мнѣние. Бѣдния, побъркания человѣкъ знаяше въ цѣлия свѣтъ само единъ талантъ, само единъ артистъ, а тоя артистъ бѣше, разбира се, самъ той. Но мълвата за дохождането на С-ца, музикалния гений, му произведи нѣкакво си потресающе дѣйствие. Трѣбва да забѣлѣжимъ че въ послѣднитѣ десеть години Петербургъ не бѣ чувалъ дарбата ни на една знаменитость макаръ даже и неравносилна съ С-цовата; слѣдователно, баща ми нѣмаше понятие за свирнята на първокласнитѣ артисти въ Европа.

Слѣдва.

[1]) Правяние разни, гърчения, кривения и други тѣлодвижения съ необикновенна бързина и пр.

[1]) Страстни музиканти и пр.